

Նըշխար ոգւոյս լուծցի համակ:
Անցք ըստուերի են փայլք փառաց,
Որով այս կեանքս իմ պակասեաց,
Իւ վայելել էր ինձ արժան.
Խընդրես զի նմա ես զոհիցեմ
Չայս հուսկ իմ շունչ կենացս այժմէն.
Կամիմ ես կեալ ի սիրել զայն:

ԼԱՄԱՐԻՒՆ

Թարգմ. Հ. Ս. Կայսերիան

Առանց կրակի այրած մը:

Խտալիոյ Չեղենա քաղաքը Գոռնե-
լիա անուամբ տիկին մը ինչուան 62
տարուան հասեր էր առանց մէկ պզտի
հիւանդութիւն մ'ալ ունենալու: Ասկէ
քիչ առաջ իրիկուն մը իրեն սովորու-
թեանը հակառակ՝ ընթրեաց ատեն
թմրած կերպով մը նստեր էր: Վերջը
պառկելու համար սենեակը քաշուե-
ցաւ, ու երեք ժամ իր աղախնոյն հետ
խօսելով ու աղօթք ընելով անցընելէն
ետքը պառկեցաւ, ու գուռն ալ գո-
ցուեցաւ: Երկրորդ օրը՝ աղախինը տես-
նելով որ տիկինը չեղար ըստ սովորու-
թեանը, վեր ելաւ ու կանչեց, բայց պա-
տասխան չառաւ: Վախելով որ չըլլայ
թէ ցաւալի դիպուած մը հանդիպած
ըլլայ, գուռը բացաւ և իր տիկնոջը մար-
մինը անկարծելի աղետալի վիճակի
մէջ տեսաւ:

Անկողնէն մէզը մը հեռաւորու-
թեամբ մխրոյ կոյտ մը կար, որուն
մէջ կը տեսնուէր երկու ամբողջ սը-
րունք, ոտքէն սկսեալ մինչև ծնկուը-
ները, թեւերն և գլխոյն գանկն:

Բոլոր մնացած մասերն մոխիր դար-
ձեր էին. և այս մասնաւոր յատկու-
թիւնս ալ ունէին, որ դպչելով մատին
վրայ ժանտահոտ ու պարարտ թացու-
թիւն մը կը թողուին: Դիտեցին նաև
որ սենեկին օդն ալ տեսակ մը նորը
մուրով խառնուած էր:

Յայտնի է որ Գոռնեղիա տիկինն
ներքին և անտեսանելի կրակով մը ըս-
պառած էր: Պիանքի անուամբ իտա-
լացի բժիշկ մը, որ այս դիպուածիս վրայ
տեսոր մ'ալ հանեց, կը կարծէ որ այս
կրակս առաջ իր կուրծքին մէջ սկսեր
է բռնկելու, և քնանալուն միջոց բոլոր
մարմնոյն վրայ տարածուեր է. և տիկի-
նը զգալով այս սաստիկ ազդեցու-
թիւնս, անշուշտ օգ առնելու համար
ելեր էր, թերեւս պատուհան մ'ալ բա-
նալու. բայց իջնալու միջոց՝ հանդիպեր
էր այս սարսափելի դիպուածս: Սկի-
պիոն Մաֆֆէի մարզիզն, որ նոյնպէս
այս դիպուածիս վրայ գրեց, կ'ըսէ որ
այս տիկինս սովորութիւն ունէր գինիի
ոգւով խառնած քափուրով մարմինը
չփելու, և կը կարծէ թէ այս դեղս է ե-
ղած կարգէ դուրս դիպուածիս մէկ
պատճառը:

Վագրի որս 'ի Գոչինչիկն:

Շատ Գոչինչինացի իրենց ապրուստ-
նին մինակ վագր որսալով կը ճարեն. և
որս ընելու կերպերնին շատ նորակերպ
է: Երկու ընկեր ճամբայ կ'ելլան ու չորս
դի քննելով կը պըտըտին՝ ուր որ կար-
ծեն որս գտնել: Իրենց մեծ գոնկէն
հրաման ունին՝ որ ուր տեղ յարմար սե-
պեն՝ կարենան տնակ մը շինել. բայց այս
տնակս օգուն մէջ է, չորս հնդիկ եղեգ-
ներու վրայ հաստատուած, որոնց եր-
կայնութիւնն տասն և հինգէն մինչև
ցքսան ոտնաչափ կը հասնի. անկէ կը
դիտեն իրենց որսը: Որոգայթնին ուրիշ
բան չէ, բայց եթէ ծառերու լայն լայն
տերեւներ և կամ մեծ թերթեր թղթե-
րու, որոնց մէկ երեսը տեսակ մը կըպ-
չուն նիւթով աղէկ մը կը ծեփեն, որ
շատ կը նմանի ոստղի, և մէջը կը խառ-
նեն տեսակ մը բուսական թոյն, որ այն-
պէս արագ կ'ազդէ, որ թէ մէկ մանր
մասն անգամ կենդանւոյն աչքին հանդի-
պելու ըլլայ, վայրկեանի մէջ կ'ապականէ
լուսոյն զործարանը: Այս նիւթով պատ-